İNSANLARIN İSİMLERİNİ KOYMADAKİ SIRLAR

Şeyh Şerâfeddin Bingöl kaddese'llâhü sırrahu'l azîz buyurdu ki;

"El -Esmâ-ü tenezzelü mine's -Semâ-i" fehvasınca, bilumum esnâf-ı beşerin (*insanların bütün sınıflarının)* **esâmisi** (isimleri)**, âlem-i ahd-ü misâkda** (ezelde) **takdir ve tayin buyurulmuştur.**

Bir çocuk doğduğu vakit, ona isim verecek kimselere ism-i hakikîsini ilhâm için Cenâb-ı Hakk (c.c). melekler hâlketmiştir (yaratmıştır). **İsim tesmiye olunacak (konulacak) mahâlde, muhâlif-ü şerîa ahvâl (şeriate aykırı haller) ile, harîr** (ipek) **döşemeler, mücessem ve tam âzâlı suret** (resim) **bulunursa, bu melekler oraya girmez, çocuğun ismi de hakîkî isminin muhâlifi** (zıt-aykırı) **bir isimle tesmiye olunur.** (konulur)

Bir kimseye ism-i ezelîsi (Levh-i mahfuzdaki ismi verilirse) **verilirse, zekâ ve idrâki (ve mâ câ'e bihi'n-Nebiyyü)'ye** (peygamberin getirdiği şeye bağlanmış) **sûret-i temessük** (sarılma şekli) **ve istikâmeti, muhâlif isimle müsemmâ olan** (isimlendirilmiş) **bir kimseye nisbetle yedi derece kâmilâne** (üstün) **olur.**[1]

İsim tesmiye olunacağı zaman, akdedilen (ismin verildiği) cemiyyette icrâ edilecek edebin derecâtına göre, meleklerin adedi bir'den bin'e kadar çoğalır.

(Bu hikmetin anlatıldığı mecliste Şeyh Şerâfeddin Bingöl kaddese'llâhü sırrahu'l azîz ihvândan ism-i hakikîleri verilmeyenlere ism-i ezeliyyelerinin iş'âr olunacağı (açıklanacağı) beyân buyrulmuştur.)

(BURKAY Hasan Menâkıb-ı Şerefiyye [Kitap]. - Ankara (Beş Cilt) : Çınar Yayınları, 1995-2010, c. I, s. 17)

[1] Saçma sapan isimler koyanların durumunun ne kadar kötü olabileceğini bir kere düşünün diyebiliriz.